

Sygn. akt IV P 29/16

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Puławach IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Gałkowska

Ławnicy: Halina Kowalczyk, Iwona Ozga

Protokolant st. sekr. sądowy Agnieszka Rzepkowska

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2016 r. w Puławach

sprawy z powództwa T. P.

przeciwko Agencji (...) w W.

o odszkodowanie za niezgodne z prawem odwołanie ze stanowiska

1. Zasądza od pozwanej Agencji (...)w W. na rzecz powoda T. P. kwotę 19.200,00 zł (dziewiętnaście tysięcy dwieście złotych) tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem odwołanie powoda ze stanowiska;
2. Zasądza od pozwanej Agencji (...)w W. na rzecz powoda T. P. kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 9 lutego 2016r. powód T. P. wnosił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej Agencji (...)w W. kwoty 19.200,00zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem odwołanie jego ze stanowiska Kierownika (...) Biura Powiatowego (...) Oddziału (...) Agencji (...), a jako podstawę prawną swojego żądania wskazywał art. 69 kp w zw. z art. 45§2kp.

Pozwana Agencja (...)w W. powództwa nie uznawała i wносиła o jego oddalenie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

T. P. z dniem 15 lutego 2011r. został powołany na podstawie art. 68§1 kp i art. 9 ustawy z dnia 9 maja 2008r. o utworzeniu Agencji (...) (Dz.U. 98, poz. 634) przez dyrektora (...) Oddziału (...) Agencji (...) na stanowisko kierownika (...) Biura Powiatowego (...) (akta osobowe).

W wyniku wyborów, które odbyły się w dniu 16 listopada 2014r., powód został wybrany na Radnego Powiatu (...) i w grudniu 2014r. złożył do pracodawcy stosowne zaświadczenie (akta osobowe).

W dniu 4 lutego 2016r. powód wraz z innymi Kierownikami Biur Powiatowych, powołanych przez dyrektora (...) Oddziału (...) Agencji (...) został zaproszony do siedziby Oddziału i tam wręczono każdemu kierownikowi Biura Powiatowego, w tym i powodowi, akt odwołania ze stanowiska - na podstawie art. 70§1 kp i art. 9 ust 3 ustawy z dnia 9 maja 2008r. z dniem otrzymania pisma (akta osobowe, zeznania powoda słuchanego w trybie art. 299 kpc

k.28v-29). Powód przyjął to pismo, ale zamieścił na nim adnotację, że nie wyraża zgody na rozwiązanie stosunku pracy bez wymaganej zgody Rady Powiatu w R. (akt osobowe). Także tego dnia powód otrzymał także pismo od dyrektora (...) Oddziału (...) Agencji (...), w którym został poinformowany, że stosunek pracy zawarty na podstawie powołania zostanie rozwiązany z dniem 31 maja 2016r. (akta osobowe).

Przed wręczeniem powodowi aktu odwołania ze stanowiska, pozwany pracodawca nie zwrócił się do Rady Powiatu (...) o wyrażenie zgody na rozwiązanie z powodem stosunku pracy (bezsporne).

Miesięczne wynagrodzenie powoda stanowi kwotę 6.400,00 zł (zaświadczenie - akta osobowe).

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Żądanie powoda jest uzasadnione.

W myśl art. 2 kp pracownikiem jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania lub spółdzielczej umowy o pracę. Na mocy art. 68 kp stosunek pracy nawiązuje się na podstawie powołania w przypadkach określonych w odrębnych przepisach. Powód więc był pracownikiem, którego stosunek pracy z Agencją (...)nawiązał się na mocy powołania. Zgodnie z art. 70 § 1 kp pracownik zatrudniony na podstawie powołania może być w każdym czasie - niezwłocznie lub w określonym terminie - odwołany ze stanowiska przez organ, który go powołał. Istotą więc stosunku pracy wykreowanego na podstawie powołania jest oparcie zarówno jego powstania, jak i rozwiązania na decyzji właściwego organu dokonującego powołania celem zagwarantowania temu organowi swobody doboru kadr kierowniczych. Zatem istotnie dyrektor (...) Oddziału (...) Agencji (...), który powołał powoda na stanowisko kierownika (...) Biura Powiatowego (...) mógłby go odwołać w takiej formie jak to uczynił, gdyby jednak powód nie był pracownikiem, którego stosunek pracy podlega szczególnej ochronie przed jego rozwiązaniem.

Powód bowiem jest Radnym Rady Powiatu i ochrona trwałości stosunku pracy radnych powiatu, przewidziana jest w art. 22 ust 2 Ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz.U.2015.1445 j.t.), który to przepis stanowi, że rozwiązanie z radnym stosunku pracy wymaga uprzedniej zgody rady powiatu, której radny jest członkiem. Zd.2 tegoż przepisu stanowi, iż rada powiatu odmówi zgody na rozwiązanie stosunku pracy z radnym, jeżeli podstawą rozwiązania tego stosunku są zdarzenia związane z wykonywaniem przez radnego mandatu. W art.22 ust 2 ustawy mowa jest o ochronie trwałości "stosunku pracy", co znaczy, że ochrona ta nakłada na pracodawcę obowiązek uzyskania uprzedniej zgody danej rady gminy na rozwiązanie stosunku pracy, także i wykreowanego na podstawie powołania, z radnym danego powiatu. Przepis ten- w zdaniu 2, a w szczególności użyta tam przez ustawodawcę imperatywna forma "rada odmówi" równocześnie nakazuje radzie bezwzględne odmówienie takiej zgody, gdy podstawą rozwiązania stosunku są zdarzenia związane z wykonywaniem przez radnego mandatu. W orzecznictwie Sąd Najwyższy wskazuje, że w sytuacji, gdy dany przepis operuje pojęciem technicznym ochrony „stosunku pracy”, a nie - „umowy o pracę”, to przyznaje tę ochronę także osobie powołanej na stanowisko. Natomiast jeżeli w przepisie jest mowa jedynie o umowie o pracę jako źródle nawiązania stosunku pracy, ochrona ta nie jest przyznawana powołanemu (np. uchwała SN z 8 grudnia 1993 r., I PZP 50/93, LexisNexis nr (...), OSNCP 1994, nr 5, poz. 107).

W wyroku z dnia 25 lutego 2015 r. w sprawie II PK 101/14 Sąd Najwyższy orzekł - Treść art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz.U.2016.446) jednoznacznie obejmuje ochroną w nim przewidzianą wszystkich pracowników, w tym i tych, którzy stali się pracownikami w następstwie powołania. Ochroną objęta jest trwałość stosunku pracy. W konsekwencji odwołania ze stanowiska pracownika powołanego - radnego, skutkujące rozwiązaniem stosunku pracy bez zgody rady gminy, będzie stanowiło naruszenie art. 25 ust. 2 u.s.g. i jako niezgodne z prawem daje pracownikowi odwołanemu prawo dochodzenia odpowiednio roszczeń określonych w art. 45 k.p. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wskazanego wyżej wyroku podnosi, iż zarówno gramatyczna, jak i celowościowa wykładnia przepisu art. 25 ust. ustawy o samorządzie terytorialnym przemawiają za uznaniem, że szczególna ochrona trwałości stosunku pracy radnego obejmuje także tych radnych, których stosunek pracy powstał na podstawie powołania. Ustawodawca przyjmując w art. 25 ustawy o samorządzie gminnym, że zgoda rady gminy jest warunkiem rozwiązania stosunku pracy z radnym, przejawiał wolę ochrony wszystkich radnych - pracowników bez względu na

formę nawiązania stosunku pracy. Ochrona stosunku pracy radnego ma na celu umożliwienie radnym, ze względu na szczególną rolę, jaka została powierzona gminom, jak najskuteczniejszego i najbezpieczniejszego sprawowania funkcji. Następstwem tej ochrony jest ograniczenie swobody podmiotu, który w określony w Kodeksie pracy sposób nawiązał na podstawie powołania stosunek pracy z pracownikiem-radnym, w rozwiązaniu tego stosunku bez zgody rady gminy.

Ograniczenie to jednak- jak wynika z treści art. 22 ust 2 ustawy , nie ma jednak charakteru bezwzględny. Rozwiązanie stosunku pracy, w tym stosunku pracy na podstawie powołania, może nastąpić wtedy, gdy rada gminy wyrazi na nie zgodę. Wyrażenie zgody przez radę gminy na rozwiązanie z radnym stosunku pracy jest pozostawione do swobodnej decyzji rady, a więc rada powiatu może zaakceptować wolę pracodawcy rozwiązania z danym pracownikiem – radnym stosunku pracy i wyrazić zgodę a pracodawca wtedy może rozwiązać z takim pracownikiem stosunek pracy. Rada powiatu może też takiej zgody nie udzielić i wtedy pracodawca nie może rozwiązać z takim pracownikiem – radnym stosunku pracy. Natomiast gdy podstawą tego rozwiązania stosunku pracy są zdarzenia związane z wykonywaniem przez radnego mandatu, to zdanie drugie art 22 ust. 2 ustawy nakazuje radzie odmówić wówczas zgody na rozwiązanie stosunku pracy.

Jak już wyżej podniesiono, przepis art. 22 ust 2 ustawy o samorządzie powiatu brzmi identycznie jak przepis art 25 ust. 2 ustawy o samorządzie terytorialnym i oczywiście wykładnia dokonana przez Sąd Najwyższy na kanwie art. art 25 ust. 2 ustawy o samorządzie terytorialnym jest aktualna do sytuacji radnego powiatu. Wykładnię tę sąd rozpoznający sprawę w całości podziela.

Zatem uznać należy, iż przepis art. 22 ust 2 ustawy o samorządzie powiatu obligował pozwaną Agencję, aby przed wręczeniem powodowi aktu odwołującego go ze stanowiska, będącego jednocześnie decyzją o rozwiązaniu z powodem stosunku pracy nawiązanego na podstawie powołania, zwróciła się do Rady Powiatu (...) o wyrażenie przez nią zgody na rozwiązanie z powodem stosunku pracy. Pozwana zaś temu obowiązkowi uchybiła, czym naruszyła wskazany wyżej przepis.

Przepis art. 69 pkt. 2 kp stanowi zaś, że w odniesieniu do pracowników odwołanych nie stosuje się przepisów regulujących tryb rozpatrywania sporów ze stosunku pracy w części dotyczącej orzekania o bezskuteczności wypowiedzenia, odszkodowaniu przewidzianym w razie wypowiedzenia umowy o pracę i o przywracaniu do pracy. Przepis ten wyłącza stosowanie wobec pracowników powołanych przepisów regulujących tryb postępowania przy rozwiązywaniu umów o pracę, rozpatrywanie sporów pracowniczych w części dotyczącej bezskuteczności wypowiedzeń, odszkodowań przewidzianych w razie wypowiedzenia umowy o pracę oraz przywracania do pracy. Nadto w świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego rozwiązanie stosunku pracy w wyniku odwołania ze stanowiska pracownika zatrudnionego na podstawie powołania nie wymaga zachowania określonego trybu współdziałania pracodawcy ze związkami zawodowymi, przewidzianego w art. 38, 52, 53 i 177 kp.

Jednakże ogólna klauzula zawarta w art. 69 pkt 1 k.p. o wyłączeniu trybu postępowania przy rozwiązywaniu umów o pracę z pracownikami powołanymi nie ma zastosowania do pracowników zatrudnionych na podstawie powołania, będących jednocześnie radnymi (np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2015 r. w sprawie II PK 101/14). W świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego, w przypadku wadliwego odwołania pracownika podlegającego szczególnej ochronie przed wypowiedzeniem stosunku pracy przysługują mu odpowiednio roszczenia z art. 45 k.p. Odpowiednie stosowanie przepisu art. 45 k.p. oznacza - stosownie do istoty stosunku pracy z powołania - że z zasady pracownikowi służy roszczenie o odszkodowanie, natomiast roszczenie o przywrócenie do pracy może być dochodzone skutecznie tylko w przypadku odwołania z przyczyn związanych z pełnieniem funkcji związkowej (uchwała siedmiu sędziów SN z dnia 24 listopada 1992 r. I PZP 55/92 , wyroku SN z dnia 16 marca 1994 r. I PRN 6/94, wyrok z 3 lutego 1995 r., I PRN 121/94).

Podstawowym więc roszczeniem przysługującym pracownikowi, którego stosunek pracy istnieje na podstawie powołania a który jest radnym powiatu, w razie odwołania go ze stanowiska i rozwiązania stosunku pracy bez zgody

radę powiatu, ze względu na istotę stosunku pracy z powołania, jest odszkodowanie, o którym mowa w art. 45 § 1 k.p. i o zasądzenie takiego odszkodowania w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia powód wnosił.

Roszczenie powoda jest więc uzasadnione i sąd zasądził na rzecz powoda odszkodowanie w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia na podstawie art. 45§1 w zw. z art. 47¹ kp.

Orzeczenie o kosztach zgodne jest z treścią art. 98 kpc i § 9 ust 1 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015 r., poz.1804).